

מחבר משה

מחבר יונה

היהו אלהים עתה שיהיה

היהו אלהים עתה שיהיה

היהו אלהים עתה

היהו אלהים עתה

היהו אלהים עתה

היהו אלהים עתה

היהו אלהים עתה

היהו אלהים עתה

היהו אלהים עתה

היהו אלהים עתה

היהו אלהים עתה

היהו אלהים עתה

שפלים תחילת יקוית

קשה לי לכתוב עכשיו

אך חביתי להוציא לך את המילים
ה'ים (תקולו בלי אהבהם של)

המאמר שקראתי לבני אבי -
פנמה שירך את המילים והוא לבניו כן
בביתו אלז עם כמה יפנה לרעיון המהות

אך ביחס לידיה הלו חלקי אני אכן
כי הקדמתי אצלה לזאת הילום הם נקיים

אני וא"מ - לא את המילים את האות

ואם אומר את האות לך

הם את'ן ת'כס של החיים - "הקלבה

חמוטל יקרה,
רציתי להגיד לך שהמיית החיים המיית קולות המשפחה ונפשך ובשרך שבספרך
המייה אהובה עלי.
אני רואה גם את ירושלים בספרך (גם כשאינך מזכירה אותה).
הביקור שלכם אצלי היה מאד נחמד לנפשי
חבל לי רק
שלא הצלחתי לצייר לכם את אביבה קריב
כאישה מפוארת בגשמיות וברוחניות כמו שרציתי.
שמדברי נתקבלה תמונה כמעט דוחה.
זה מצער אותי. היו ברוכים.
שלום הרבה ליוסי ולבתך שאני מכירה
בידידות
זלדה
(סליחה על הצורה כתבתי בשכיבה).

שלום חמוטל יקירתי
קשה לי לכתוב עכשיו...
אך רציתי להודות לך על המאמר היפה (אפילו בלי להתייחס אלי). המאמר שקרוב כל-כך לשיר –
כנראה שרק משוררים יודעים לכתוב כך.
הדהמת אותי עד כמה ידעת לנגוע בדברים.
אך ביחס ליהודה הלוי חולקת אני עליך.
כי הגעגועים לבורא עולם הם נצחיים ופנימיים – כימות השמים על הארץ.
והם אינם מחוץ לחיים
הם מתוך תוכם של החיים. מן הנקודה הפנימית ביותר הסודית ביותר שיש באדם.
והרצון הזה והכוח הזה של יהודה הלוי להתנער מן הכבוד של המשורר הכבוד של ראש הישיבה ושל
הרופא. וכמו אדם חדש כמו אברהם אבינו שעזב את אור כשדים – ללכת לעבוד את הבורא – אין דבר נהדר מזה.
להיות חסר הגנה ואדם כבר לא צעיר – בלי כל השלטים של הכבוד – בלי כל המצבים הקנויים, ולעשות זאת
מתוך תשוקה. תשוקה שמציקה. עד כי אי אפשר להמשיך יותר בחיים הטובים הנוחים והיפים – זה לגעת בדברים,
בחיים, באנשים ובשמים.
בלי כל מחיצות –
מספקת אני אם אפשר להבין מדברי מה שרציתי להגיד.
את אולי תביני –
שלך מאד זלדה.
ושלום הרבה לאישך ולילדיך.
אשמח לראותך.

ה'תש"ד - יום הולדת 120

ה'תש"ד - יום הולדת 120

ה'תש"ד - יום הולדת 120

ה'תש"ד - יום הולדת 120

ה'תש"ד - יום הולדת 120

ה'תש"ד - יום הולדת 120